

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 5 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Z mesecem julijem začne se II. polletje in prosimo torej p. n. naročnike, katerim s tem dnevom poteče naročba na „Slov. Gospodarja“, naj se podvzajo nadalješnjo naročnino doposlati, da se jim ne pretrga ali pa ustavi dopušljanje lista.

„Slov. Gospodar“ stane do konca leta 1 fl. 30 kr. in do konca septembra pa 65 kr.

Naročnina, nova in zaostala, naj se nam pošlje po poštah nakaznicah, ker so take pošiljave najbolj ročne.

Upraviščto.

Novo ministerstvo.

Windischgraetsovo ministerstvo je pred tednom odstopilo ob celjskem vprašanju; toda ne prav radi tega vprašanja, ampak zato, ker ni moglo dohnati volilne in davčne preosnove. Knez Windischgraetz je kakor pravi poštenjak prišel, takega se je skazal in tak je tudi odšel. On ni kriv, da je toliko gnilega.

Novo ministerstvo, imenovano Kielmanseggovo, je bilo od presvetlega cesarja imenovano dne 19. junija t. l. V tem ministerstvu sta ostala od prejšnjih ministrov le minister domobranstva Welsersheimb in poljski minister Jaworski. V novem ministerstvu sta samo dva nova ministra, večino ministerstev bodo vodili najstarejši uradniki v njih. Poglejmo si malo novega začasnega ministerskega predsednika in ministra notranjih zadev, grofa Kielmansegga.

Grof Erih Kielmansegg se je rodil dne 13. februarja 1847. l. na Nemškem v Hannoveru. Njegova rodovina je luteranska in se je naselila v Avstriji še le 1866. l. Grof Kielmansegg je služboval pri dunajskem namestništvu, bil je potem vladni svetovalec v Črnovcih, dvorni svetovalec v Celovcu in je 1889 postal sekijski načelnik v ministerstvu in še istega leta cesarski namestnik nižjeavstrijski.

Nemški liberalci so jako zadovoljni, da je grof Kielmansegg stopil začasni vladi na čelo. Z očitnim veseljem pripovedujejo, da je Kielmansegg njihov prijatelj in da je nasprotnik krščanskih socializmov, konservativcev in Slovanov. Dozdaj je bil res nasprotnik krščanskih socializmov, toda pri bodočih dunajskih občinskih volitvah jim bržčas ne bode delal nikakih ovir. Grof Kielmansegg je v prvi vrsti uradnik in isto velja tudi o drugih ministrih. Glavna naloga Kielmanseggovega ministerstva je državni proračun za l. 1895. Tega mora prej ko prej spraviti pod streho, kar liberalni finančni minister Plener v potu svojega obraza ni mogel doseči.

Naslednik Plenerjev je postal dr. Evgen Böhm vitez Bawerk. Rodil se je l. 1851. Služboval je nekaj časa v finančnem ministerstvu ter je l. 1884. postal redni profesor narodnega gospodarstva v Inomostu. Pet

let pozneje je bil pozvan v finančno ministerstvo na Dunaj in je bil l. 1891. od ministra Steinbacha imenovan sekijskim načelnikom. S Steinbachom je sestavil novo davčno preosnovo, katero je pa Plener po željah nemških liberalcev prenaresil.

Vodje drugih ministerstev so ti-le: dr. Henrik vitez Wittek je prevzel vodstvo trgovinskega ministerstva; vodstvo naučnega ministerstva se je poverilo sekijskemu načelniku Eduardu pl. Rittnerju; vodstvo pravosodnega ministerstva je prevzel dr. Karol Krall pl. Krallenberg; poljedelsko ministerstvo bode pa vodil dosedanji sekijski načelnik in uneti pristaš grofa Falkenhayna, baron Ferdinand Blumfeld.

Morde že za kacic pet mesecev, če ne prej, bomo govorili spet o novih ministrih. Sedanje ministerstve ni samo uradniško, ampak tudi začasno. Konservativni državni poslanci se gledé nove vlade sklenili dne 21. t. m. to-le resolucijo: »Konservativni klub izjavlja, da bo sedanjo začasno vlado pri izvrševanju naloge, da se namreč reši proračun za l. 1895. ter da se oskrbujejo tekoči posli, podpiral z ozirom na državno potrebo«.

Klun in Madeyski za celjsko gimnazijo.

(Konec).

G. Klun razlaga potem, zakaj so Slovenci zoper to, da bi se gimnazija ustanovila kje drugje, a ne v Celju. Slovenskega kraja, kjer bi uspevala, sploh ni moči imenovati. Če pa ima mesto ali trg nemško zastopstvo, dvignilo bi se to proti slovenski gimnaziji prav tako odločno, kakor celjski mestni zastop. Kdor slovenskemu prebivalstvu v Spodnjem Štajarju res privoščil prepotrebno izobraževališče, ta ne more biti za drug kraj, nego le za Celje, ker to je pravo središče za Spodnji Štajar. Nemška višja gimnazija v Celju bi s tem le pridobila, ker bi jo pohajalo mnogo več slovenskih dijakov. Najbolje bi pač bilo ustanoviti na tej gimnaziji dvojezične paralelke, kakoršne so v Mariboru. Slovenski in nemški dijaki bi se potem čutili kot udje jednega telesa ter vadili zgodaj za mirno medsebojno življenje. Žal, da naučna uprava že lani ni tako ukrenila. Potem bi ne bila nastala taka agitacija, niti velika nevarnost za koalicio. Za posebno dvojezično nižjo gimnazijo se govornikovi somišljeniki udajo radi složnosti. Sedaj pa odločno prosijo, da naj se ne vsprejme poročevalčev predlog, ki je nastal iz samega strahu pred nemškimi nacionalci. Levica je tu podobna tistemu hišnemu gospodarju, ki se je iz strahu pred svojo ženo skril pod mizo, potem se je pa svojemu prijatelju opravičeval: »Jaz sem gospod v svoji hiši in sem, kjer hočem, tudi — pod mizo!« Odločna žena ste vi, nemški nacionalci!